

Sygn. akt I CSK 302/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa J. O.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w G.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji pozwanej [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w G. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 marca 2012 r. zmienił ten wyrok w całości i oddalił powództwo J. O. o uznanie za nieważną uchwały zebrania przedstawicieli pozwanej Spółdzielni w sprawie wykluczenia powoda z grona członków Spółdzielni. Oddalając powództwo Sąd drugiej instancji uznał, że w obowiązującym stanie prawnym nie zaszły okoliczności, które mogły skutkować stwierdzeniem bezwzględnie nieważności powołanej uchwały.

W skardze kasacyjnej pełnomocnik skarżącego zarzucił wyrokowi Sądu drugiej instancji naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 189 k.p.c. w związku z art. 58 (chyba k.c., ale tego można się tylko domyśleć) i art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenia kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie może zostać przyjęta, gdyż nie spełnia przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik skarżącego wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz na potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości oraz, że występuje oczywista zasadność skargi. Wprawdzie skarżący nie przytacza żadnych przepisów, ale z dokonanego opisu można wnioskować, że opiera swój wniosek o przyjęcie skargi na trzech przesłankach, wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Wymaga to zatem uzasadnienia co do spełnienia każdej z tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Niestety, pełnomocnik skarżącego nie sprostął zadaniu.

W uzasadnieniu wniosku znalazł się wywód w jednym akapicie, stanowiący zadanie pytań Sądowi Najwyższemu i zgłoszenie wątpliwości co do zastosowania art. 58 § 1 i 2 k.c. do uchwały zebrania przedstawicieli spółdzielni mieszkaniowej, w przytoczonych już w pozwie okolicznościach wykluczenia powoda z grona członków pozwanej Spółdzielni.

Jest oczywiste, że podane uzasadnienie nie może wypełnić wymagań ustawowych. W bogatym i dostępnym orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie jest od dawna utrwalone stanowisko co do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wymaga to w szczególności profesjonalnego wyводу prawniczego, z odwołaniem się do orzecznictwa i poglądów doktryny, wyjaśniającego, na czym polega zagadnienie prawne, jakie są na ten temat poglądy, jakie stanowisko zajmuje skarżący i czym je uzasadnia w okolicznościach rozpoznawanej sprawy. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową, a skarga kasacyjna nie jest środkiem odwoławczym, tylko nadzwyczajnym i dotyczy prawomocnego orzeczenia sądowego. Należy więc na etapie tzw. przedsądu przekonać Sąd Najwyższy o potrzebie rozpoznania skargi kasacyjnej przez jej przyjęcie.

W niniejszej sprawie nie został przez pełnomocnika skarżącego spełniony obowiązek, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c. W odniesieniu do podniesionych przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i pkt 4 k.p.c. uzasadnienie wniosku nie zawiera żadnego argumentu.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw

es